

im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego,
Prymasa Tysiąclecia

ul. Rolna 27, tel. 029 760 22 80/81, fax 029 760 22 85,
www.dps-ostroleka.pl, e-mail: dps@dps-ostroleka.pl,
sekretariat@dps-ostroleka.pl

Nasza Gazetka

NUMER 2

KWIECIEŃ 2017

*XXV Dzień Chorego
w Naszym Domu*

"MOŻNA INACZEJ"
PROJEKT SPOŁECZNY

MARZEC - CZERWIEC 2017

Projekt w ramach Fundacji
Ochrony w. Dr. hab. nauk społecznych, Instytutu
Nauk o Społeczeństwie i Kultury Współczesnej Integracji
Współczesnej Integracji

Współfinansowanie projektu:
Dziękujemy za wsparcie:
Dr. hab. nauk społecznych, Instytutu
Nauk o Społeczeństwie i Kultury Współczesnej Integracji
ul. Rolna 27, 07-415 Ostrołęka

„Można Inaczej”

*Nabożeństwo Drogi
Krzyżowej w DPS*

Wesołego Alleluja!

Wielki Post - czas duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych

W Środę Popielcową, rozpoczyna się w Kościele czterdziestodniowy czas Wielkiego Postu. Główne przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego, największych świąt chrześcijaństwa związanych z wydarzeniami męki śmierci i zmartwychwstania (Paschy) Chrystusa; wydarzeniami, które stanowią fundament Kościoła i naszej wiary. Ponieważ są to najważniejsze święta (zwane też paschalnymi), dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; stąd też ich nazwa: Wielkiego Postu, a nie jakiegoś tam zwykłego postu.

Historycznie biorąc

Historycznie rzecz biorąc, okres ten kształtował się powoli, przyjmując różne formy, by wreszcie osiągnąć znane nam dziś oblicze. W pierwszych wiekach Wielki Post obejmował tylko Wielki Piątek i Wielką Sobotę. W III w. poszczono już cały tydzień, zaś na początku IV w., na pamiątkę czterdziestodniowego postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrowania Izraelitów po ucieczce z Egiptu, został on przedłużony do czterdziestu dni. W VII w. za początek postu przyjęto szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponieważ niedziele były wyłączone z postu, aby zachować 40 dni pokutnych, ich początek przypadał na środę; stąd Środa Popielcowa. Od 1570 roku był to już zwyczaj powszechnie obowiązujący w Kościele. W tym dniu na znak pokuty posypywano głowy popiołem przypominając sobie o prawdziwej wartości życia przy Bogu. Po Soborze Watykańskim II (1962-1965) ujednolicono różnie funkcjonujące nazwy niedziel Wielkiego Postu, tak że dziś nazywają się one: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta Wielkiego Postu, szósta natomiast nazywa się Niedzielą Palmową, czyli niedzielą Męki Pańskiej. Okres Wielkiego Postu trwa do liturgii Wielkiego Czwartku, którą z kolei rozpoczyna właściwe jedno wielkie Święto Paschalne celebrowane w ramach trzech dni, tzw. Triduum Paschalne.

Liturgicznie biorąc

W ciągu całego okresu, idąc śladem biblijnej zachęty: poszczenia, modlitwy i jałmużny, przyjmowano różne praktyki pokutne, aby uwydatnić wagę tego okresu i należycie przygotować się do właściwych świąt. W związku z tym cała zewnętrzna oprawa liturgiczna przyjęła również odpowiednią formę: przez cały czas Wielkiego Postu na przykład nie śpiewa się Alleluja; w jego miejsce wykonuje się inny śpiew przed Ewangelią. Poleca się również używania szat liturgicznych koloru fioletowego.

W obecnych czasach, korzystając z bogactwa historycznego rozwoju tego okresu oraz śledząc biblijno-liturgiczne wskazówki Kościoła, mamy pełniejszy obraz tego, co ten czas rzeczywiście oznacza i jak się w nim najlepiej przygotować na święta wielkanocne. Jest to przede wszystkim okres duchowego przygotowania wnętrza (w języku biblijnym: serca) człowieka, któremu towarzyszą zewnętrzne przejawy i pewne gesty.

Duchowość Wielkiego Postu

Chodzi tu o to, co Kościół nazywa metanoją, czyli o trwalsze przyłgnięcie do Boga, o nawrócenie serca człowieka ku Niemu oraz pojednanie z bliźnimi, wyrażone w:

- większej wstrzemięźliwości
- w jedzeniu i piciu,
- większym zasluchaniu się w Słowie Bożym,
- w czym mają pomóc również organizowane rekolekcje parafialne,
- unikaniu zbytecznego rozproszenia w postaci hucznych zabaw,
- większym skupieniu się na modlitwie, zarówno tej prywatnej jak i wspólnotowej,
- wykazaniu większej wrażliwości na potrzeby innych,
- korzystaniu z sakramentu pokuty i pojednania,
- uczestnictwie w różnych ćwiczeniach wielkopostnych, na przykład w nabożeństwach wielkopostnych (gorzkie żale, droga krzyżowa), lub podejmowaniu pewnych szczególnych postanowień mających wykazać bezinteresowność, szlachetność serca, uśmiech i życzliwość w stosunku do innych.

Odnajdywanie Boga

Wszystkie te zachęty zbiera tradycyjna praktyka wielkopostnego skupienia się na modlitwie, poście i jałmużnie. W rzeczywistości wszystkie one mają na

celu wskazanie, że pierwszym działającym w naszym życiu jest Bóg, który jest w stanie skutecznie pokierować nasze życie, uleczyć nasze ewentualne zagubienie się w grzechu i pysze, czy zatrzymać choćby na chwilę nasze ciągle zabieganie. Oczywiście, my ze swojej strony podejmujemy te działania mając na uwadze zbawcze posłanie Jezusa Chrystusa, a szczególnie Jego decyzję ofiarowania swego życia za nas, bo to jest główny motyw naszego nawrócenia (metanoji).

Brak co jakiś czas obecności podobnego okresu w naszym życiu, brak tej świętej refleksji przynajmniej raz w roku wcześniej czy później jest w stanie wyjałowić nas z naszego człowieczeństwa i z naszej wrażliwości na słowo Boga i obecność innych ludzi.

Jak przeżywać Wielki Tydzień

Przed nami wyjątkowy czas - Wielki Tydzień. Głębokie przeżycie i zrozumienie Wielkiego Tygodnia pozwala odkryć sens życia, odzyskać nadzieję i wiarę. Same Święta Wielkanocne, bez prawdziwego przeżycia poprzedzających je dni, nie staną się dla nas czasem przejścia ze śmierci do życia, nie zrozumiemy wielkiej Miłości Boga do każdego z nas. Wiele rodzin polskich przeżywa Święta Wielkanocne, zubożając ich treść.

W Wielkim Tygodniu robi się porządk i zakupy - jest to jeden z koszmarniejszych i najbardziej zaganianych tygodni w roku, często brak czasu i sił nawet na pójście do kościoła w Wielki Czwartek i w Wielki Piątek. Nie pozwólmy, by tak stało się w naszych rodzinach.

Niedziela Palmowa

Wielki Tydzień otwiera Niedziela Palmowa. Nazwa tego dnia pochodzi od wprowadzonego w XI w. zwyczaju święcenia palm - liturgia bowiem wspomina uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy, bezpośrednio poprzedzający Jego Mękę i Śmierć na Krzyżu.

Witające go tłumy rzucały na drogę płaszcze oraz gałązki, wołając: „Hosanna Synowi Dawidowemu”. Palmy w Polsce zastępują często gałązki wierzbowe z baziarnymi. Po ich poświęceniu zatyka się je za krzyże

i obrazy, by strzegły domu od nieszczęść i zapewniały błogosławieństwo Boże.

Jak wspomina pani Krystyna Kolbuszowska z Trzebnicy, tradycje Niedzieli Palmowej są bardzo bogate: - Pamiętam, jak uroczystie przeżywano Niedzielę Palmową na Kresach. Tato, po porannej Mszy św. i po poświęceniu przygotowanych przez nas palm, szedł na pola i wtykał gałązki w ziemię, by Pan Bóg strzegł zasiewów i plonów przed gradem, suszą i nadmiernym deszczem. Mama zatykała je też za wszystkie święte obrazy w domu, by zapewniały błogosławieństwo Boże. Potem był uroczysty obiad i wspólne czytanie Pisma Świętego. Rodzice tłumaczyli mnie i mojemu rodzeństwu, że zaczął się najważniejszy tydzień w roku, że przed nami wielkie święta. Wielka szkoda, że dziś te tradycje zanikają, chociaż wiem, że na Dolnym Śląsku są jeszcze rodziny, szczególnie te z kresowymi korzeniami, które starają się je kultywować.

„Niedziela Palmowa”

Napisał: Alumn Grzegorz Gęsikowski

Szósta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową, czyli Męki Pańskiej, i rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia. W ciągu wieków otrzymywała różne określenia: Dominica in palmis, Hebdomada VI die Dominica, Dominica indulgentiae, Dominica Hosanna, Mała Pascha, Dominica in autentica. Niemniej, była zawsze niedzielą przygotowującą do Paschy Pana. Liturgia Kościoła wspomina tego dnia uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, o którym mówią wszyscy czterej Ewangelisci (por. Mt 21, 1-10; Mk 11, 1-11; Łk 19, 29-40; J 12, 12-19), a także rozważa Jego Mękę.

To właśnie w Niedzielę Palmową ma miejsce obrzęd poświęcenia palm i uroczysta procesja do kościoła. Zwyczaj święcenia palm pojawił się ok. VII w. na terenach dzisiejszej Francji. Z kolei procesja wzięła swój początek z Ziemi Świętej. To właśnie Kościół w Jerozolimie starał się jak najdokładniej "powtarzać" wydarzenia z życia Pana Jezusa. W IV w. istniała już procesja z Betanii do Jerozolimy, co poświadcza Egeria. Według jej wspomnień patriarcha wsiadał na osiołka i wjeżdżał do Świętego Miasta, zaś zgromadzeni wierni, witając go w radości i w uniesieniu, ścielili przed nim swoje płaszcze i palmy. Następnie wszyscy udawali się do bazyliki Anastasis (Zmartwychwstania), gdzie sprawowano uroczystą liturgię. Owa procesja rozpowszechniła się w całym Kościele mniej więcej do XI w. W Rzymie szósta niedziela Przygotowania Paschalnego była początkowo wyłącznie Niedzielą Męki Pańskiej, kiedy to uroczyście śpiewano Pasję. Dopiero w IX w. do liturgii rzymskiej wszedł jerozolimski zwyczaj procesji upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jerusalemu. Obie tradycje szybko się połączyły, dając liturgii Niedzieli Palmowej podwójny charakter (wjazd i Męka). Przy czym, w różnych Kościołach lokalnych owe procesje przyjmowały rozmaite formy: biskup szedł piechotą lub jechał na osiołku, niesiono ozdobiony palmami krzyż, księgę Ewangelii, a nawet i Najświętszy Sakrament. Pierwszą udokumentowaną wzmiankę o procesji w Niedzielę Palmową przekazuje nam Teodulf z Orleanu (+ 821). Niektóre też przekazy zaświadczać, że tego dnia biskupom przysługiwało prawo uwalniania więźniów (czyżby nawiązanie do gestu Piłata?).

Dzisiaj odnowiona liturgia zaleca, aby wierni w Niedzielę Męki Pańskiej zgromadzili się przed kościołem (zaleca, nie nakazuje), gdzie powinno odbyć się poświęcenie palm, odczytanie perykopy ewangelicznej o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy i uroczysta procesja do kościoła. Podczas każdej Mszy św., zgodnie z wielowiekową tradycją czyta się opis Męki Pańskiej (według relacji Mateusza, Marka lub Łukasza - Ewangelię św. Jana odczytuje się w Wielki Piątek). W Polsce istniał kiedyś zwyczaj, że kapłan idący na czele procesji trzykrotnie pukał do zamkniętych drzwi kościoła, aż mu otworzono. Miało to symbolizować, iż Męka Zbawiciela na krzyżu

otwarła nam bramy nieba. Inne źródła przekazują, że celebrans uderzał poświęconą palmą leżący na ziemi w kościele krzyż, po czym unosił go do góry i śpiewał: "Witaj krzyżu, nadziejo nasza!".

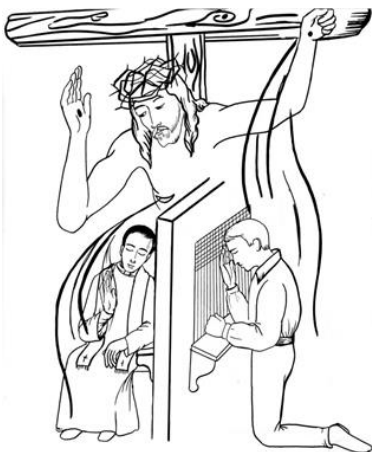
Niegdyś Niedzielę Palmową na naszych ziemiach nazywano Kwietnią. W Krakowie (od XVI w.) urządzano uroczystą centralną procesję do kościoła Mariackiego z figurką Pana Jezusa przymocowaną do osiołka. Oto jak wspomina to Mikołaj Rey: "W Kwietnią kto bagniatka (bazi) nie połknął, a bédowego (dębowego) Chrystusa do miasta nie doprowadził, to już dusznego zbawienia nie otrzymał (...). Uderzano się także gałązkami palmowymi (wierzbowymi), by rozkwitająca, pulsująca życiem wiosny witka udzieliła mocy, siły i nowej młodości". Zresztą do dnia dzisiejszego najlepszym lekarstwem na wszelkie choroby gardła według naszych dziadków jest właśnie bazia z poświęconej palmy, którą należy połknąć. Owe poświęcone palmy zanoszą dziś wierni do domów i zawieszają najczęściej pod krzyżem. Ma to z jednej strony przypominać zwycięstwo Chrystusa, a z drugiej wypraszać Boże błogosławieństwo dla domowników. Popiół zaś z tych palm w następnym roku zostanie poświęcony i użyty w obrzędzie Środy Popielcowej.

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej, wprowadza nas coraz bardziej w nastrój Świąt Paschalnych. Kościół zachęca, aby nie ograniczać się tylko do radosnego wymachiwania palmami i krzyku: "Hosanna Synowi Dawidowemu!", ale wskazuje drogę jeszcze dalszą - ku Wieczernikowi, gdzie "chleb z nieba zstąpił". Potem wprowadza w ciemny ogród Getsemani, pozwala odczuć dramat Jezusa uwięzionego i opuszczonego, daje zasmakować Jego cierpienie w pretorium Piłata i odrzucenie przez człowieka. Wreszcie zachęca, aby pójść dalej, aż na sam szczyt Golgoty i wytrwać do końca. Chrześcijanin nie może obojętnie przejść wobec wiszącego na krzyżu Chrystusa, musi zostać do końca, aż się wszystko wypełni... Musi potem pomóc zdjąć Go z krzyża i mieć odwagę spojrzeć w oczy Matce trzymającej na rękach ciało Syna, by na końcu wreszcie zatoczyć ciężki kamień na Grób. A potem już tylko pozostaje mu czekać na tę Wielką Noc... To właśnie daje nam Wielki Tydzień, rozpoczynający się Niedzielą Palmową. Wejdźmy zatem uczciwie w Misterium naszego Pana Jezusa Chrystusa...

Wielki Poniedziałek

Poniedziałek, wtorek i środa Wielkiego Tygodnia są dniami szczególnie poświęconymi sakramentowi pojednania - nie wyróżniają się niczym, jeśli chodzi o liturgię. Warto więc, jeżeli ktoś nie zrobił tego do tej pory, udać się wtedy do konfesjonału, by oczyścić serce. - Nie zostawiamy spowiedzi na ostatnią chwilę - przekonuje ks. inf. Adam Drwięga, proboszcz

wrocławskiej katedry. - Jak najwcześniej skorzystajmy z sakramentu pokuty w naszych parafiach.

Kiedy wierni spowiadają się w czasie Triduum Paschalnego, nie mają szans na głębokie przeżycie tych wyjątkowych liturgii. Stoją w długich kolejkach, nie skupiają się na celebracji, nie wchodzą w ten szczególny czas. A naprawdę inaczej się przeżywa Święta, kiedy Chrystus Zmartwychwstały jest w nas.

Wielki Wtorek

Dla niektórych Wielki Wtorek niczym nie różni się od pozostałych dni w roku, ale są osoby, takie jak psycholog Elżbieta Łozińska, dla których to czas wyjątkowy: - Jak sama nazwa wskazuje Wielki Tydzień obejmuje siedem dni, nie tylko Triduum Paschalne. Dlatego u nas Święta rozpoczynają się od początku tygodnia. Skupiamy się na modlitwie, na rozmowach, dobrej lekturze. To dla czas przygotowania, nie tylko domu, stołu, potraw, ale przede wszystkim czas przygotowania naszych serc na przyjście Chrystusa. Staramy się wyciszać, nie słuchać radia czy innych mediów, dzieciom opowiadamy o Triduum Paschalnym, o Wielkanocy.

Przygotowujemy dla nich specjalną lekturę - w tym roku będzie nam w Wielkim Tygodniu towarzyszyć książka „Na koniec świata”, opowiadająca prawdziwą historię Antka, który miał zaledwie sześć lat, kiedy zmarł na chorobę nowotworową.

Antek odszedł w trakcie Oktawy Wielkanocnej. Towarzyszył Jezusowi w Jego cierpieniu i śmierci, wziął udział również w Jego Zmartwychwstaniu.

Wielka Środa

Warto tak rozłożyć swoje obowiązki, by w Wielką Środę nie zajmować się już porządkami i nie biegać po sklepach, ale przygotowywać się do głębokiego wejścia w Triduum Paschalne. Dla Barbary Nonckiewicz, mamy siódemki dzieci, Wielka Środa to czas skupienia i wyciszenia: - Zawsze tak rozplanowywałam obowiązki, by na Wielką Środę zostały już tylko niezbędne rzeczy do zrobienia. W ten dzień całą rodziną staramy się pościć i wyciszać przed wielką tajemnicą Triduum Paschalnego. To dobry czas, by wytłumaczyć dzieciom znaczenie następnych dni, by przygotować je do udziału w obchodach świątecznych. Wielka Środa to taki ostatni dzwonek wzywający do skupienia się na tym, co naprawdę ważne.

Wielki Czwartek

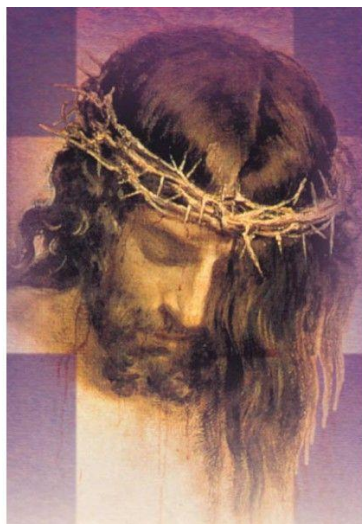

Zupełnie inaczej przeżywa się Poranek Wielkanocy, gdy poprzedziło go uczestnictwo w liturgii Triduum Paschalnego. To dla chrześcijanina najważniejsze dni w roku. W Wielki Czwartek obchodzimy święto kapłanów, ponieważ w tym dniu w czasie Ostatniej Wieczery został ustanowiony sakrament kapłaństwa oraz sakrament Eucharystii. Warto te wszystkie ważne rzeczy wyjaśniać naszym dzieciom: - Przed pójściem na wieczorną Mszę św. rozmawiamy z naszym pięcioletnim synkiem Jasiem i opowiadamy, że ksiądz będzie ubrany na biało, ponieważ jest to dzień ustanowienia Najświętszego Sakramentu oraz sakramentu kapłaństwa - mówi Katarzyna Stasiak z Oleśnicy. - Razem z mężem staramy się mu wyjaśnić, co stało się w Wieczerniku w czasie Ostatniej Wieczery i że to na tę pamiątkę odprawia się dziś w kościele Mszę św. Zostajemy również przez chwilę przy ołtarzu adoracji, by Jasiu mógł z bliska zobaczyć Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. To dla nas i dla naszego synka wieczór w kościele pełen wrażeń i głębokich przeżyć.

Wielki Piątek

Dzień Męki i Śmierci Chrystusa. Niech w tym dniu będzie w naszym domu cisza pozwalająca przeżyć Misterium Męki i Śmierci Jezusa. O godzinie 15.00, godzinie śmierci Pana Jezusa, uklękniemy z rodziną, by się wspólnie pomodlić - może to właśnie będzie najodpowiedniejszy moment, aby przedłożyć Bogu największą prośbę rodziny. Postarajmy się w domu w centralnym miejscu wyeksponować krzyż na białym obrusie. Warto tego dnia wyłączyć radioodbiorniki, telewizory czy komputery. Obowiązuje post ścisły, a więc nie tylko jakościowy, ale i ilościowy. Jeżeli jest to możliwe, weźmy tego dnia udział w parafialnej Drodze Krzyżowej.

Wieczorem gromadzimy się na liturgii wielkopiątkowej - jest ona długa, ale bardzo bogata i piękna: Liturgia Słowa poprzedzona procesją i leżeniem krzyżem przez kapłanów przed obnażonym ołtarzem, uroczysta adoracja krzyża, komunika i procesjonalnie przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego. Pamiętajmy, by udać się na adorację Grobu Pańskiego. To wielkopostne pielgrzymowanie ma swoje korzenie w Jerozolimie, gdzie gromadzono się w miejscach Męki Chrystusa, aby Mu duchowo towarzyszyć od Wieczernika i Góry Oliwnej, aż do miejsca jego Grobu. W Polsce ten zwyczaj jest pielęgnowany od XIV w.

Wielka Sobota

Jest dniem spoczynku Pana Jezusa w Grobie. To nie dzień żałoby, ale powinien być wypełniony zadumą nad cudem Zmartwychwstania. To właśnie dzisiaj jest tak ukochane przez wszystkie dzieci święcenie pokarmów. Niestety dzieci, które są przyprowadzane do kościoła tylko raz w roku, właśnie z koszyczkiem „do pokropienia”, pytają, dlaczego Jezus leży w grobie i niewiele rozumieją z odpowiedzi. - Poranek Wielkiej Soboty to dla naszych dzieci czas szczególny - opowiada pani Barbara. - Od rana zajmują kuchnię, malują pisanki, przygotowują koszyczek. Potem wielkie mycie, ubieranie i można z dumą iść na święconkę do kościoła.

Wtedy też nawiedzamy Jezusa w grobie, z nadzieją w sercu czekając na jutrzejsze Zmartwychwstanie. Po zapadnięciu zmroku rozpoczynają się obchody Wigilii Paschalnej - jest to najbardziej uroczysty wieczór w roku liturgicznym. Wigilia Paschalna nie jest częścią Wielkiej Soboty, jej radosna liturgia należy już do obchodów Dnia Zmartwychwstania. Obchód Wigilii Paschalnej składa się z czterech części: Liturgii Światła, Liturgii Słowa, Liturgii Chrzcielnej i Liturgii Eucharystycznej. W czasie Liturgii Światła kapłan przed kościołem poświęca ogień, odpala paschał, wnosi uroczyście światło do ciemnego kościoła i śpiewa Orędzie Paschalne. W drugiej części są czytane fragmenty Pisma Świętego, w których rozważamy, co Bóg uczynił dla nas od początku świata. Podczas Liturgii Chrzcielnej ksiądz dokonuje poświęcenia wody, a wierni odnawiają przyrzeczenia chrzcielne. Odnowieni biorą udział w Mszy Paschalnej, w czasie której zabrzmia wszystkie dzwony i dzwonki.

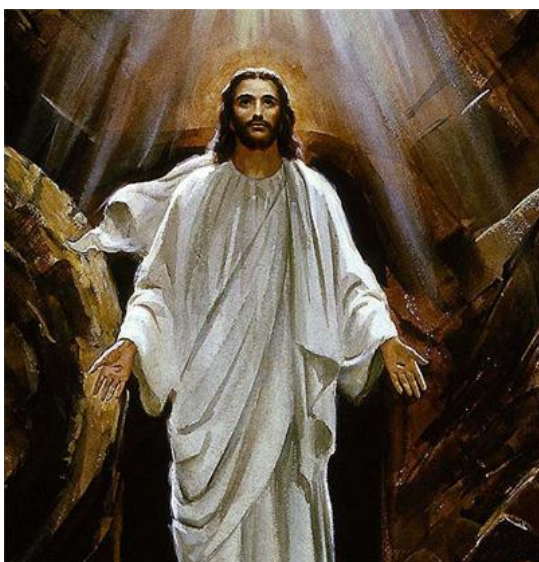
Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota z Niedziłą Paschalną są dniami szczególnie bogatymi w obchody liturgiczne. Warto w pełni z tego bogactwa skorzystać. Jest to wspaniały dar Kościoła, który może ubogacić naszą rodzinę i zbliżyć nas do Chrystusa. Dzięki głębokiemu przeżyciu Wielkiego Tygodnia, zanurzeniu się w tajemnicę Bożej Miłości, mamy szansę rzeczywiście odnowić nasze życie, odnowić naszą wiarę i nawrócić się do Boga.

Niedziela Wielkanocna

Niedziela Wielkanocna to pierwszy dzień najważniejszych dla katolików świąt w roku. Tego dnia Kościół obchodzi pamiątkę zmartwychwstania Jezusa - jego zwycięstwo nad śmiercią, szatanem i grzechem.

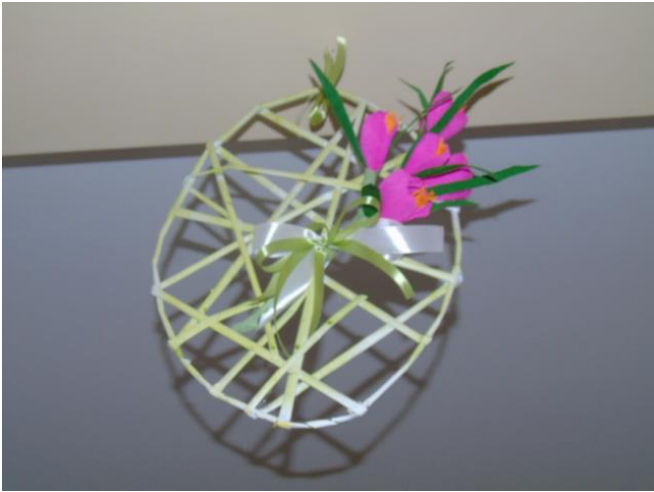
Wielka Niedziela kończy Triduum Paschalne, które - według żydowskiego kalendarza - liczy się od wieczora Wielkiego Czwartku do wieczornych nieszporów w niedzielę. Obchody świąt zmartwychwstania Jezusa rozpoczynają się już w sobotę wieczorem. Wtedy po zmroku odprawiana jest bardzo uroczysta Wigilia Paschalna. Kapłan święci ogień, od którego następnie zapala się Paschał - świecę, która symbolizuje zmartwychwstałego Chrystusa. W niedzielę o świcie z wielu kościołów w Polsce wyrusza procesja rezurekcyjna. Zapowiada ją donośne bicie dzwonów głoszące, że Chrystus zmartwychwstał. Na czele procesji niesiona jest figurka zmartwychwstałego Jezusa. Potem odprawiana jest rezurekcyjna msza św., podczas której rozbrzmiewa radosny śpiew Alleluja na cześć zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią.

Napisła: Magdalena Lewandowska

Przygotowania do Świąt Wielkanocnych

zabawny i humorystyczny podsunęły wiele rad i wskazówek jak dbać i pielęgnować swoje zdrowie. Tańcem i wierszykami przekonywały Nas o tym, że zdrowy styl życia to recepta na długie i szczęśliwe życie.

Dla Naszych Mieszkańców wizyta dzieci z przedszkola to czas zapomnienia o chorobie, bólu i cierpieniu. Na zakończenie Pan Krzysztof Pruszek Przewodniczący Rady Mieszkańców oraz Pani Grażyna Piersa Dyrektor Domu Pomocy Społecznej ciepłym słowem, upominkiem oraz słodkim poczęstunkiem podziękowali dzieciom oraz nauczycielom za przygotowanie tak ciekawego i zabawnego programu artystycznego.

Dzieci z Tęczowej Krainy z przedstawieniem w Naszym Domu z okazji XXV Dnia Chorego.

Czas spędzony razem z dziećmi wniósł wiele radości w serca Naszych Mieszkańców.

XXV Dzień Chorego w Naszym Domu

10 lutego 2017 roku mieszkańcy oraz pracownicy Domu Pomocy Społecznej w Ostrołęce im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia obchodzili XXV Światowy Dzień Chorego pod hasłem „Zdumienie tym, czego dokonuje Bóg: <<Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny>>(Łk 1,49)”. Dzień ten został ustanowiony przez Papieża św. Jana Pawła II w 1992 roku.

W dniu 8 lutego 2017 roku po raz kolejny zawiąły do nas przedszkolaki z Tęczowej Krainy (Przedszkole Miejskie nr.7) w Ostrołęce. Dzieciaczki w sposób

Tego dnia mieliśmy zaszczyt gościć Księdza Biskupa Tadeusza Bronakowskiego, który wspólnie z Naszym Kapelanem Ks. Franciszkiem Lesieckim odprawili Mszę Świętą. Zaproszenie na ten uroczysty dzień przyjęli Prezydent Miasta Ostrołęki Pan Janusz Kotowski, Przewodniczący Rady Miasta Ostrołęki Pan Jerzy Grabowski, Przewodnicząca Komisji Rodziny Zdrowia i Polityki Społecznej Pani Magdalena Jaworowska, Kierownik Oddziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego Delegatura w Ostrołęce Pani Małgorzata Lutrzykowska, Przewodnicząca Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych - Pan Janusz Grzegorzczak oraz Wiceprzewodnicząca Pani Renata Murach, Księża Proboszczowie z Ostrołęki oraz emerytowani pracownicy Naszego Domu.

Czynny udział we Mszy Świętej brali Mieszkańcy Naszego Domu uczestnicząc w liturgii Mszy Świętej, procesji darów. W trakcie Mszy Świętej został udzielony Sakrament namaszczenia chorych. Na zakończenie Mszy Świętej Dyrektor Domu Pomocy Społecznej Pani Grażyna Piersa oraz Pan Krzysztof Pruszek Przewodniczący Rady Mieszkańców podziękowali wszystkim za wspólną modlitwę, przybyłym gościom za swoją obecność oraz zaprosili do świetlicy Naszego Domu do wysłuchania i obejrzenia występu artystycznego w wykonaniu mieszkańców.

Ksiądz Biskup podczas homilii mówił o ludziach chorych, cierpiących, potrzebujących pomocy i wsparcia. Dzień ten przypomina nam ludziom zdrowym o szacunku dla życia, zdrowia, poszanowania i godności osoby słabej, chorej. Papież Franciszek w swoim orędziu ogarnia modlitwą lekarzy, pielęgniarzy, wolontariuszy posługujących chorym i cierpiącym.

Przedstawienie zostało zakończone głęboką refleksją nad wartościami i sensem życia, oraz życzeniami „Aby w Naszych sercach nigdy nie zgasła nadzieja”

Walentynki 2017

W dniu 14 lutego 2017 roku mieszkańcy i pracownicy naszego Domu obchodzili dzień św. Walentego. Serduszkowe dekoracje, super muzyka w wykonaniu naszego niezastąpionego „Waldiego” sprawiły, że odczuwaliśmy atmosferę walentynkowego święta.

Uczestnicy zabawy przekazywali sobie wiele ciepłych słów, gestów oraz serduszek. Miłym akcentem całego spotkania był słodki poczęstunek w formie pierników i ciastek. Wiele radości sprawiła wizyta dzieci z ZS Nr. 3 w Ostrołęce, które w ramach półzimowiska, wspólnie z nami świętowały to wyjątkowe przyjacielskie święto.

Podczas wspólnej zabawy przekazywane były życzenia, aby gesty i słowa podkreślające wzajemny szacunek, sympatię, serdeczność oraz życzliwość obecne były wśród nas, nie tylko w tym dniu ale trwały przez cały czas.

Biesiadny „tłusty czwartek” w Naszym Domu.

W dniu 23 lutego 2017 roku w świetlicy Domu Pomocy Społecznej w Ostrołęce odbyło się spotkanie biesiadne z okazji „tłustego czwartku”. W tym dniu zostały zorganizowane różne zabawy między innymi: Mieszkańcy „wypiekali” faworki i pączki z papieru oraz śpiewali pieśni biesiadne przy akompaniamencie naszego słynnego Waldiego.

Odbyły się również zawody w zjadaniu oponek ze sznurka, które były wypiekane przez mieszkańców w pracowni gastronomicznej pod kierunkiem Pani Tereski.

Podczas trwania naszego spotkania czytane były wiersze i przysłowia związane z dniem „tłustego czwartku”. W drugiej części naszej biesiady odbył się występ artystyczny Pana Stanisława, którego dzielnie wspierali Pan Piotr oraz Pan Zbyszek. Nasi Artyści wystąpili z repertuarem lat 70 i otrzymali gromkie brawa.

Wszystko co dobre szybko się kończy, tak i nasze spotkanie „tłusto czwartkowe” dobiegło końca, lecz nasza wspólna zabawa długo pozostanie nam w pamięci i w sercach.

Wspólna zabawa przy karnawałowej muzyce „Zapusty”

W dniu 28 lutego 2017 roku w głównej świetlicy naszego domu odbyły się Zapusty, które rozpoczęliśmy tańcem w rytmie karnawałowych przebojów. Przewodniczący Rady Mieszkańców Pan Krzysztof Pruszek oraz Dyrektor Pani Grażyna Piersa

tradycyjnie przywitali uczestników, życząc udanej ostatekowej zabawy.

Zabawę karnawałową zakończyliśmy wspólnym tańcem „Żegnaj karnawale” w rytmach Samby.

Wspólnie zadeklamowali wiersz autorstwa pani Agnieszki Krukowskiej – Starszego Instruktora Terapii Zajęciowej:

*"W naszym domu dziś zapusty,
karnawału nadszedł kres,
pączek z chrustem znów na stole,
to tradycja, każdy wie.
Bawmy się więc póki czas,
niech zabawa zmęczy nas !
wszak od jutra już Popielec,
cisza, spokój, przemyślenie ...
a w pamięci niech zostanie,
smak chruścika i muzykę brzmienie. „*

Druga część spotkania to klimat kawiarni przy okrągłych stolikach, białych obrusach, świecach. Kelnerzy serwowali ciepłą herbatę i chruściki. Wspólnie oglądaliśmy prezentacje filmową o Zapustach w tradycji ludowej. Komentarz i narrację przedstawiła nasza mieszkanka Pani Jadwiga.

Dalsza część spotkania to wprowadzenie poprzez rozważania w okres Wielkiego Postu i symbolikę Środy Popielcowej. dopełnieniem rozważań było wykonanie Pieśni Wielkopostnych : „Jeszcze się

kiedyś rozsmucę...” oraz „Golgota” przez Panią Iżę przy akompaniamencie Pana Waldka.

W ciszy i skupieniu wszyscy rozeszli się do swoich pokoi.

Spotkanie przygotowali:

1. Instruktor Terapii Zajęciowej – Joanna Wołkowska
2. Starszy Instruktor Terapii Zajęciowej – Agnieszka Krukowska
3. Terapeuta – Lucyna Grała
4. Oprawa muzyczna – Waldemar Pianka

Sporządziła : Lucyna Grała

8 marca w Domu Pomocy Społecznej przy ul. Rolnej 27

Z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet Panowie zaprosili Panie mieszkające i pracujące w Naszym Domu na mszę świętą, która została odprawiona przez Kapelana w ich intencji. Dalsza część obchodów Święta Kobiet odbyła się w poszczególnych Zespołach Mieszkalnych.

Panowie zaprosili Panie na kawę i ciasto, które wcześniej samodzielnie upiekli. Męska część pracowników DPS zaprosiła koleżanki na spotkanie również przy słodkim poczęstunku. Niespodzianką dla Pań był przygotowany przez Panów występ artystyczny z autorskimi tekstami o kobietach. Uhonorowaniem spotkania był tort, którym z wielką gracją poczęstowano Panie.

Dużym zaskoczeniem dla Panów była przygotowana przez Panie niespodzianka związana ze zbliżającym się 10 marca Dniem Mężczyzn. Panowie również wysłuchali skromniejszej części artystycznej o tematyce związanej z mężczyznami. Dodatkowo Panie przygotowały dla Panów drobne upominki.

Spotkanie mieszkańców i pracowników z okazji Dnia Kobiet na długo pozostanie w pamięci. Warto razem świętować aby później wspólnie pracować i dzielić codzienne troski życia.

swoich umiejętności, bowiem otrzymaliśmy zaproszenie do poprowadzenia warsztatów artystycznych dla dzieci tejże szkoły.

Mieszkańcy wraz z pracownikami działu terapii przybliżyli uczniom techniką quillingu oraz wykonywania kwiatów z krepiny i bibuły. Dzięki ich zaangażowaniu i przekazanej wiedzy pozostały piękne dekoracje wielkanocne.

Miło nam było po raz kolejny uczestniczyć w tym wydarzeniu. A organizatorom dziękujemy za ciepłe przyjęcie i smaczny poczęstunek.

Międzyszkolny Konkurs Wiedzy o Kurpiowszczyźnie „Czy znasz swój region?” w Zespole Szkół nr 3 im. Adama Mickiewicza.

Dnia 28.03.2017 r. w Szkole Podstawowej nr 3 im. Adama Mickiewicza w Ostrołęce odbył się Międzyszkolny Konkurs Wiedzy o Kurpiowszczyźnie pt. „Czy znasz swój region?”.

My także mieliśmy możliwość zaprezentowania

Wycieczka do Multimedialnego Centrum Natura

Dnia 1 kwietnia 2017 roku od godz. 12:30 do godz. 15:00, mieliśmy możliwość uczestniczenia w zajęciach organizowanych w Multimedialnym Centrum Natura w Ostrołęce.

Naszą wycieczkę rozpoczęliśmy krótkim spacerem do Centrum Natura, gdzie czekały na Nas różne atrakcje. Podczas pobytu wysłuchaliśmy ciekawej pogadanki o Antarktyce przygotowaną przez podróżnika Mikołaja Golachowskiego, uczestnika takich wypraw, mieliśmy także możliwość obejrzenia filmu o Narwi wyświetlonym w kinie 3D, oraz skorzystania z różnych ciekawych gier i ogniska.

Jednak wszystko co dobre szybko się kończy, także i my zmęczeni, ale zadowoleni wróciliśmy do Naszego Domu, lecz wycieczka ta długo zagości w Naszej pamięci i sercach.

Dziękujemy Organizatorom Dnia Otwartego Multimedialnego Centrum Natura za miłą atmosferę oraz możliwość wysłuchania ciekawej pogadanki oraz obejrzenia filmu w 3D.

Notatkę sporządziła:
Instruktor Terapii Zajęciowej
Joanna Wólkowska
Anna Jarmuszewska- Zienkiewicz

„MOŻNA INACZEJ”

„MOŻNA INACZEJ” to nazwa Projektu Socjalnego realizowanego w Domu Pomocy Społecznej w Ostrołęce przez pracowników socjalnych – koordynatorów projektu socjalnego.

Projekt ma na celu zdobycie wiedzy poprzez zajęcia edukacyjno – informacyjne i jest adresowany do grupy mieszkańców Domu, którzy zetknęli się z problemami uzależnienia.

O realizacji Projektu, jego celach i formach realizacji oraz zasadach kwalifikacji do udziału poinformowaliśmy wszystkich mieszkańców podczas spotkania w dniu 28 marca 2017r.

Spośród zainteresowanych osób została wyłoniona 13 – osobowa grupa uczestników projektu „MOŻNA INACZEJ”, z którą przystąpiliśmy do jego realizacji .

Koordynatorzy projektu socjalnego;
Barbara Serowik
Sylwia Dura
Beata Marzewska

„JESTEŚMY Z WAMI”

„JESTEŚMY Z WAMI” to nazwa Projektu Socjalnego realizowanego w Domu Pomocy Społecznej w Ostrołęce w ramach specjalizacji II stopnia w zawodzie pracownik socjalny.

Celem projektu jest wzrost wiedzy na temat używania środków psychoaktywnych. Grupą docelową są mieszkańcy Dom Pomocy Społecznej im Kardynała

Stefana Wyszyńskiego w Ostrołęce ul. Rolna 27, którzy zetknęli się z tym problemem.

Powyższy cel zostanie osiągnięty poprzez: rozwój i upowszechnianie integracji społecznej, spotkania informacyjne z profesjonalistami z dziedziny środków psychoaktywnych, projekcje filmowe, spotkania integracyjne przy herbacie i kawie.

Na zebraniu w dniu 28 marca 2017 roku mieszkańcy zostali poinformowani o celach i działaniach Projektu: „JESTEŚMY Z WAMI”. Spośród zainteresowanych osób została wyłoniona 6 – osobowa grupa uczestników projektu.

Koordinator Projektu Socjalnego:
Magdalena Zapust

Turniej Szachowy

Dnia 4 kwietnia 2017 roku w Świetlicy Domu Pomocy Społecznej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Ostrołęce odbył się Turniej Szachowy.

O miano najlepszego szachisty rywalizowało czworo Mieszkańców Naszego Domu. Najlepszym po raz kolejny okazał się Andrzej Bura, drugie miejsce zajął Mariusz Marczyk, a trzecie Zygmunt Mazurkiewicz.

Czas rozgrywek umilił Mieszkańcom słodki

poczęstunek przygotowany przez Pracownię Gastronomiczną. Zwycięzcom turnieju gratulujemy.

Dziękujemy uczestnikom za przybycie i zapraszamy do udziału w Turnieju Szachowym w 2018 roku

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w DPS

W piątek 7 kwietnia 2017 roku po porannej Mszy Świętej zgromadziliśmy się w ogrodzie Naszego Domu, gdzie odbyło się Nabożeństwo Drogi Krzyżowej, której przewodniczył Kapelan Domu Ksiądz Kanonik Franciszek Lesiecki.

Czternaście stacji drogi krzyżowej symbolizowały sosnowe krzyże wykonane własnoręcznie w ramach pracowni stolarstwa artystycznego.

Rozważania stacji drogi krzyżowej prowadzili mieszkańcy i pracownicy.

Nabożeństwo zakończyliśmy w części ogrodu, gdzie niebawem stanie Figurka Matki Bożej Różańcowej.

Nasi Mieszkańcy!

W dniu 20 lutego 2017 roku w Naszym
Domu zamieszkał:

Pan Zbigniew Falkowski,
którego serdecznie Witamy!

Odeszli do wieczności

1. Koziątek Czesław Zespół Mieszkalny A-
09 luty 2017r.
2. Wiesława Długoborska Zespół Mieszkalny F-
11 kwietnia 2017r.

Wieczny odpoczynek racz Im dać Panie ...

OGŁOSZENIA

Wnioski, pomysły dotyczące pisma „NASZA
GAZETKA“

prosimy zgłaszać:

-osobiście w redakcji do Instruktora terapii
Joanny Wólkowskiej

-pisemnie na adres redakcji:
Dom Pomocy Społecznej
Ul. Rolna 27

07-410 Ostrołęka
-pocztą elektroniczną na adres
e-mail:dps@dps-ostroleka.pl

„Nasza Gazetka“ składana jest w pracowni
informatycznej.